

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitataten uit de NBG51 of uit de Concordante Vertaling ¹

zondag 1 jan. **Filippenzen 3:17**

'Wordt gezamenlijk-navolgers van mij, broeders, en let op hen die zo wandelen, zoals jullie ons tot voorbeeld hebben.'

Een vraag die wij ons eerst nog kunnen stellen, is: waarom wijst Paulus hier niet op het 'navolgen van Christus'? Wanneer wij in gedachten houden van welke ultieme hoogte Christus afdaalde naar de laagste plaats; van de vorm van God, naar de vorm van slaaf; van het aan God gelijk zijn in macht, majesteit en onsterfelijke heerlijkheid, tot de uiterste vernedering en de dood van het kruis, kunnen wij Hem daarin dan navolgen? Nee! Wel kunnen wij Hem navolgen in Zijn gezindheid, waar de apostel ons ook op wijst. ^{Fil.2:5}

De tweede vraag die wij ons stelden afgelopen maandag was: heeft het 'gezamenlijk navolgen' van Paulus nog waarde in deze tijd. Wanneer wij ook 'gezamenlijk-deelhebbers' zijn van de belofte in Christus Jezus, door het evangelie, ^{Ef.3:6} kunnen wij ook gezamenlijk-navolgers zijn van Paulus, aan wie God dit evangelie heeft toevertrouwd, voor ons. Dat gaat waarschijnlijk niet alleen over onze wandel, maar ook over ons geloof. Geloof en wandel, dat is een combinatie die naadloos bij elkaar hoort. Paulus neemt niet alleen zichzelf tot voorbeeld, maar ook weer Timotheüs. Zoals jullie ons tot voorbeeld hebben, schrijft hij. De apostel bevestigt aan Timotheüs: *'Jij echter, volgt mij volledig in de onderwijzing, de beweegreden, het voornemen, het geloof, het geduld, de liefde, de volharding, de vervolgingen, het lijden...en uit alle bergt de Heer mij'*. ^{2Tim.3:10-11} Zou de Heer ons daaruit dan niet bergen? Daarop zou ik van harte 'amen' willen zeggen; zeker is het evangelie van Paulus van waarde voor ons in deze tijd. Misschien nog wel meer dan ooit tevoren!

maandag 2 jan. **Kolossenzen 3:4**

'...Christus, ons leven...'

Wanneer Christus, ons leven, openbaar gemaakt wordt, dán zullen ook jùllie met Hem openbaar gemaakt worden in heerlijkheid. ^[NCV 21]

De drie aspecten die in deze tekst naar voren komen zijn: Christus, ons leven; openbaar gemaakt worden; in heerlijkheid.

Laten wij deze drie aspecten deze week eens met elkaar overdenken.

Wat is de betekenis van 'ons leven' eigenlijk? Leven kunnen we beperken tot 'in leven zijn'. Dan bestaan wij, met organen in ons lichaam die werken en zintuigen die ons laten zien, horen, voelen etc. of, zoals de apostel het tegen de Griekse filosofen zei: 'Hijzelf geeft aan allen leven en adem en alles', ^{Hand. 17:25} Paulus voegde echter aan 'leven en adem' nog toe: *en alles*. 'Want in Hem leven wij en bewegen wij en zijn wij...'. ^{Hand. 17:28} Ons leven is meer dan een vorm van biologisch in leven zijn. Leven is alles, ook wat wij meemaken tijdens de duur van ons huidige leven. Voor gelovigen is Christus ons leven. Daar gaan we morgen eens verder over nadenken.

dinsdag 3 jan. **Kolossenzen 3:4**

'...Christus, ons leven,...'

Ieder mens is anders. Toch hebben al deze mensen dezelfde oorsprong. God maakt uit één, ieder mensenvolk. ^{Hand.17:26} We kunnen talloze verschillen noemen tussen mensen, waarvan één onderscheid in ieder geval levensbepalend is: gelovig en ongelovig. De bijbel is duidelijk hierover. Geloof is niet uit onszelf. Het is een geschenk van God. Gelovigen zijn gered, 'in genade'; 'niet uit onszelf' 'niet uit werken', 'het is Gods gave'. ^{Ef. 2:8,9} Voor gelovigen is Christus ons leven. Dat is grotendeels een 'verborgen leven', dat zich afspeelt in ons innerlijk. Toch is de uitwerking ervan gedeeltelijk zichtbaar; niet alleen in woorden,

¹ Vertalingen:

NCV = Nederlandse Concordante Vertaling (Bron: <http://ncv.ebenhaezer.nl/> - © 2014 - NCV)

GES = Geschriften (Bron: <http://geschriften.nl/> - © 2017)

HSV = Herziene Statenvertaling (© 2010/2016 Stichting HSV)

NBV = Nieuwe Bijbelvertaling (© 2004 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap)

NBV21 = Nieuwe Bijbelvertaling 2021 (© 2021 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap)

maar vooral ook in de manier waarop wij reageren en ons geleid weten in de talloze omstandigheden van ons bestaan. Het uit zich in onze levenswandel, maar ook in een innerlijke overtuiging van voortdurende redding onder al die omstandigheden.

woensdag 4 jan. **Kolossenzen 3:3**

'Want wij stierven'

'Want jullie stierven en jullie leven is verborgen met Christus in God'.^{Kol.3:3}

Christus stierf voor ons!^{Rom.5:8} Letterlijk aan een kruis, een hout, op Golgotha! Wij stierven toen ook, in een beeld althans; want we moesten nog geboren worden. Dit beeld van sterven wordt echter innerlijk in de praktijk gebracht, omdat wij mogen leren ervaren, zoals Paulus het beschrijft: '...waardoor de wereld voor mij gekruisigd is en ik voor de wereld'.^{Gal. 6:14} 'Indien wij dan met Christus opgewekt werden', is het vervolg. Daarom kon de apostel ons ook aanbevelen: 'zoekt wat boven is, waar Christus is, aan Gods rechterhand zittend'. De wereld is voor ons gekruisigd. De wereld brengt geen redding, het schenkt ons geen heerlijke toekomstverwachting. Het maakt ons innerlijk eerder onrustig en geeft slapeloze nachten. Hoe simpel ook, we zouden in de wereld 'met onderhoud en onderdak' en tevredenheid, voldoende hebben.^{1Tim.6:8} Geloof met tevredenheid. Dat is reddende rustgevende genade, waarin onze gedachten ruimte krijgen om 'bedacht te zijn op de dingen te die boven zijn'.^{Kol.3:2}

donderdag 5 jan. **Kolossenzen 3:4**

'...Christus, ons leven,...'

Nu komen we nog even terug op 'ons leven'. Afgelopen dinsdag eindigde ik terloops met de uitspraak: 'een innerlijke overtuiging van voortdurende redding onder al die omstandigheden'. *Het verborgen leven met Christus in God*^{3:3} is een geheim leven, dat de wereld niet kent. Ook voor veel gelovigen is dit verborgen leven voor een deel nog onbekend. Woord en wandel worden ons door geloof gegeven, dat is al zo geweldig. Er is bovendien nog een dieper 'verborgen leven', waarin onze gedachten als het ware op een innerlijke manier bij God terecht komen en bekend gemaakt worden. Daar is ook onze geest bij betrokken. Aspecten van dankbaarheid en erkenning van God worden met Hem op een wijze gedeeld die ons innerlijk verrijken. Gebed op een rustig tijdstip kan daarvoor dienen. De innerlijke overtuiging van redding wordt ons in liefde deelachtig gemaakt door Hem. Redding van het geruis en gedram van de wereld en van mensen, redding van eigen gevoelens van onmacht, in overgave aan Zijn beloften. De belofte dat Hij alles samenwerkt voor het goede voor jou, Zijn geliefd kind, gaat steeds meer als zekerheid in ons leven werken. En soms mogen we Zijn praktische reddende kracht in omstandigheden ervaren die ons overkomen. In momenten van totale onmacht, bij gebeurtenissen waarin wij geen controle hebben, heeft Hij alles onder Zijn controle.

vrijdag 6 jan. **Kolossenzen 3:4**

'Wanneer Christus, ons leven, openbaar gemaakt wordt, dan zullen ook wij (lett. jullie) met Hem openbaar gemaakt worden in heerlijkheid'.

Wat nu verborgen is, wordt een keer zichtbaar gemaakt. Ons innerlijke leven, zal bij het openbaar worden van Christus, tot een uiterlijk leven in stralende heerlijkheid omgezet worden. Dan zal ons innerlijk volledig in overeenstemming zijn met ons verheerlijkte uiterlijk. Dan zullen alle beloften die wij in geloof ontvangen hebben, omgezet worden in volkomen uiterlijk zichtbare heerlijkheid. Dan zal de verwachting inderdaad niet beschaamd uitkomen. Want de liefde van God die in onze harten is uitgegoten door heilige geest, die ons gegeven is,^{Rom.5:5} zal dan uitgewerkt worden in een overstijgend, overstijgend eonisch gewicht van heerlijkheid.^{2Cor.4:18}

zaterdag 7 jan. **Kolossenzen 3:4**

'dan zullen ook wij (lett. jullie) met Hem openbaar gemaakt worden in heerlijkheid'.

Redding en vrede zijn ons gegeven in Gods Zoon. Misschien ervaren of gebruiken wij deze geschenken niet, of niet helemaal. De doorlopende redding is ons gegeven in Zijn leven.^{Rom.5:10} Redding kan op veel manieren en in veel omstandigheden plaatsvinden. Vaak hebben we niet eens door dat wij ergens voor gered zijn. Een minuut eerder of later ergens zijn, kan juist een moment van redding zijn. Een vliegtuig gemist, of een trein later genomen dan de bedoeling was. Soms begrijpen wij het achteraf. Doorgaande redding tijdens ons leven van onze bezorgdheid of gedachten door de vrede die van God, die ons denken te boven gaat en waardoor

ons hart en onze gedachten verzekerd bewaard worden in Christus Jezus, is ook zo'n kostbaar geschenk, dat wij dagelijks mogen ontvangen. Ons leven is gered in Zijn leven, hetzij onwetend, hetzij bewust en ook zeker voor de toekomst. Gered van toorn of verontwaardiging zullen wij leven ontvangen in een heerlijkheid die nooit meer eindigt, want wij zullen opstaan in onvergankelijkheid.^{1Cor.15:43}

zondag 8 jan. **Kolossenzen 3:15**

'En laat de vrede van Christus, waartoe jullie ook in één lichaam geroepen werden, scheidsrechter zijn in jullie hart en wordt dankbaar.

De afgelopen week klonken woorden zoals: geschenk, in genade, heerlijke toekomst verwachting, geloof met tevredenheid, redding en vrede. Deze begrippen zijn niet ongrijpbaar of alleen voor de toekomst weggelegd. Het zijn woorden voor nú; voor de praktijk van een gelovig leven. Wij zijn geroepen, tevoren zelfs, voordat wij bestonden. God kent ons tevoren, en bestemt ons tevoren om gelijkvormig te zijn aan het beeld van de Zoon! Hij roept deze gelovigen ook en rechtvaardigt hen ook en verheerlijkt hen ook! vgl. Rom.8:29-30 Dat mag de geweldige samenvatting zijn die de afgelopen week heeft geklonken. Het is voor ons, die geloven. Laat dan de vrede van Christus ons dankbaar maken, zodat wij ons met het woord van Christus en met geestelijke liederen in een dankbaar hart tot God de Vader richten. Tot Hem, Die de God van de vrede is.

maandag 9 jan. **Filippenzen 2:1-2**

'1 Nu u door Christus zozeer bemoedigd wordt en liefdevol getroost, nu er onder u zo'n grote verbondenheid met de Geest is, zoveel hartelijk medeleven, 2 maak mij dan volmaakt gelukkig door eensgezind te zijn, één in liefde, één in streven, één van geest.' ^[NBV21]

De Filippenzen hadden het geloof met vreugde aanvaard, maar kwamen onder druk te staan omdat ze geloofden. Toch hadden ze er juist kracht uit geput en waren ze door de boodschap getroost en bemoedigd. Het ging dus goed, maar Paulus zag gevaren. Ze konden elkaar, juist als het goed ging, makkelijk uit het oog verliezen als ze groepjes gingen vormen, zichzelf beter vonden dan anderen of zich afzetten tegen anderen. Daarom, juist nu het goed ging, roept Paulus ze er toe op, eensgezind te zijn, hetzelfde streven te hebben. Ook voor ons iets om voor ogen te houden, de eenheid tussen de gelovigen en in de gemeente te zien en te bewaren, niet eigen groepjes te willen maken.

dinsdag 10 jan. **Filippenzen 2:3-4**

'3 Handel niet uit geldingsdrang of eigenwaan, maar acht in alle nederigheid de ander belangrijker dan uzelf. 4 Heb niet alleen uw eigen belangen voor ogen, maar ook die van de ander.' ^[NBV21]

Om de eenheid in de gemeente te bewaren, om elkaar niet uit het oog te verliezen, moeten we onszelf niet in het middelpunt zetten, maar juist erop letten wat die ander nodig heeft. Niet jezelf willen bewijzen, maar die ander hoger achten. Niet vechten voor dat het precies gaat zoals jij wil, maar vechten dat het zo gaat zoals die ander nodig heeft om te groeien en verder te komen. Zien we nog dat niet iedereen hetzelfde nodig heeft? Dat sommigen droge Bijbelstudies willen, maar de ander juist groeit door te zien hoe het werkt in het gewone leven en daarover wil horen? Dat jongere generaties meer aandacht nodig hebben dan gelovigen die al verder zijn? Willen we gemeente zijn, dan zouden we dat doen: de ander belangrijker achten, ja, vechten voor zijn belangen.

woensdag 11 jan. **Filippenzen 2:5-8**

'5 Laat onder u de gezindheid heersen die Christus Jezus had. 6 Hij, die de gestalte van God had, maakte er geen aanspraak op aan God gelijk te zijn, 7 maar deed afstand van zijn positie en nam de gestalte aan van een dienaar. Hij werd gelijk aan de mensen, en als mens verschenen 8 heeft Hij zich vernederd en werd gehoorzaam tot in de dood – de dood aan het kruis.' ^[NBV21]

Als Paulus ons heeft aangesproken om zo met elkaar om te gaan, de ander hoger achten, de belangen van de ander te zien, dan geeft hij ons nu hét voorbeeld van zo doen: Jezus. Hij legde alles af voor ons, gaf alles voor ons, omdat wij het nodig hadden, de weg naar God kwijtgeraakt waren. Als wij toch eens zo voor elkaar door het vuur wilden gaan, wat mooi zou dat zijn.

donderdag 12 jan. **Filippenzen 2:9-11**

'9 Daarom heeft God Hem hoog verheven en Hem de naam geschonken die elke naam te boven gaat, 10 opdat in de naam van Jezus elke knie zich zal buigen, in de hemel, op de aarde en onder de aarde, 11 en elke tong zal belijden: 'Jezus Christus is Heer,' tot eer van God, de Vader.'^[NBV21]

Door Christus Jezus' vernedering en sterven stierven wij allemaal met Hem mee. Ons oude leven, onze oude mens, die op zichzelf gericht was, is in de dood achtergebleven. Nu Hij is opgestaan en ons nieuw leven geeft, nu leven wij niet meer als vijanden van God, maar hebben we Christus leren kennen. En eens zal iedereen dat doen, zal elke knie zich buigen en elke tong Hem belijden, zodat iedereen God weer kent en erkent, en terug is bij Hem. Dat is wat Christus Jezus allemaal heeft gedaan door niet Zijn eigen belangen voor ogen te hebben, maar die van ons mensen, door niet Zichzelf te zoeken, maar Zich voor ons te geven. Dat geeft niet alleen een prachtige toekomstverwachting waarin de goede uitkomst vast staat, het is ook een voorbeeld van hoe wij ons zouden mogen gedragen naar elkaar.

vrijdag 13 jan. **Filippenzen 2:12-15**

'12 Geliefde broeders en zusters, u bent altijd gehoorzaam geweest toen ik bij u was. Wees het des te meer nu ik niet bij u ben. Blijf u inspannen voor uw redding, en doe dat in diep ontzag voor God, 13 want het is God die zowel het willen als het handelen bij u teweegbrengt, omdat het Hem behaagt. 14 Doe alles zonder morren en tegenspreken, 15 opdat u zuiver en smetteloos bent, onberispelijke kinderen van God te midden van een verdorven en ontaarde generatie, waartussen u schittert als sterren aan de hemel.'^[NBV21]

De Filippenzen waren al zo veranderd door het geloof en hadden geluisterd naar hoe ze moesten wandelen, maar Paulus spoort ze toch nog aan dat nu vooral ook te doen nu hij er niet meer bij is. Werk je geloof uit in de praktijk, in je dagelijks leven. Hoe? Dat is God die dat in ons doet, door ons het verlangen en de kracht te geven om dat te gaan doen, en wij hoeven alleen maar naar dat verlangen en in die kracht te gaan wandelen. Daar is nog de aansporing van Paulus voor, dat we niet passief worden door te gaan zitten tot God ons hardhandig aan het werk zet, maar dat we juist enthousiast en actief worden doordat God dat in ons hart legt. Kijk daar vandaag maar naar, wat God in uw hart aan het doen is, en put daar kracht en energie uit.

zaterdag 14 jan. **Filippenzen 2:14-16**

'14 Doe alles zonder morren en tegenspreken, 15 opdat u zuiver en smetteloos bent, onberispelijke kinderen van God te midden van een verdorven en ontaarde generatie, waartussen u schittert als sterren aan de hemel. 16 Houd daarbij vast aan het woord dat leven brengt. Dan kan ik op de dag van Christus trots zijn omdat ik me niet voor niets heb ingespannen en niet voor niets heb afgemat.'^[NBV21]

Wat is het gevolg van je geloof praktisch maken, er mee aan de slag gaan? Dat gaat opvallen. In een wereld die egoïstisch is, wel zichzelf zoekt, geen rekening houdt met God, dan valt het op als we zo niet leven. Ja, dan schijnen we als lichtbronnen in een duistere wereld, als sterren aan een donkere hemel. Dan hoeft je niet eens woorden aan je geloof te geven, maar laat je toch iets van het evangelie zien. Wat moeten we doen om zo te kunnen leven? Vasthouden aan het woord dat leven brengt. Mogen we daar inderdaad op staan, en dat juist gevolg krijgen in hoe we leven.

zondag 15 jan. **Filippenzen 2:16-18**

'16 Houd daarbij vast aan het woord dat leven brengt. Dan kan ik op de dag van Christus trots zijn omdat ik me niet voor niets heb ingespannen en niet voor niets heb afgemat. 17 Zelfs al zou mijn bloed als een offer worden uitgegoten, in aanvulling op het offer dat u brengt door de dienst van uw geloof, dan nog ben ik vol vreugde, samen met u allen. 18 Wees dus ook vol vreugde, samen met mij.'^[NBV21]

Als het geloof zo in ons gaat groeien, gestalte krijgt en gaat schitteren, dan is er een vrucht gekomen. En bij de Filippenzen een vrucht die door de inspanningen van Paulus is begonnen met groeien. Dan zouden zijn inspanning niet voor niets geweest zijn, en zal dat straks boven zichtbaar worden. Zelf mocht Paulus dan vervolgd of zelfs gedood worden, dan was het het waard geweest, want met die vrucht is iets van waarde ontstaan dat boven ons aardse leven uitgaat. Dat verheugde hem, en mag die vrucht in ons ook ons verheugen.

maandag 16 jan. **1 Samuël 3 :19**

'Samuël nu groeide op, en de HERE was met hem en liet geen van Zijn woorden ter aarde vallen.'

Direct na Samuëls roeping werd duidelijk hoe zeer Samuël bereid was om alles van Jahweh aan te nemen. Jahweh was met hem. Samuël liet geen van Zijn woorden (ook wel beloften) ter aarde vallen. Want woorden van God zijn altijd krachtig en gericht op de komende heerlijkheid. Kortom, Samuël ging heel serieus om met die woorden, dat ging voor hem boven alles.

Stel dat iemand op hoge leeftijd komt en zijn belangrijkste bezit wil doorgeven aan zijn twee kinderen. Hij roept ze bij zich, en zegt: 'Ik heb hier twee koffers, één met geld en één met beloften (woorden).' De oudste mag eerst kiezen. Tja, geld of beloften. Het eerste is concreet: 'daar heb je wat aan'. Het tweede klinkt misschien toch een beetje vaag. Daar voor zou je je vader goed moeten kennen! Als je iemand goed kent, weet je waarschijnlijk wel wat zijn beloften waard zijn!

Als wij onze hemelse Vader kennen (en Die mogen we kennen door Christus Jezus, waardoor wij vrije toegang hebben tot de Vader), dan kennen we ook Zijn woorden en beloften. En daar wil je niets van kwijtraken! Hij is getrouw en geloofwaardig! Geef mij de koffer met beloften maar!

dinsdag 17 jan. **Handelingen 7:34**

'Ik heb de mishandeling van mijn volk in Egypte zeer wel gezien en Ik heb zijn zuchten gehoord en ben nedergedaald om hen te verlossen; en nu, kom hier, laat Ik u [Mozes] naar Egypte zenden.'

Ik ben *nedergedaald* om hen te 'verlossen'. Woorden uit de verdediging van Stefanus als hij voor de woedende joden getuigt van de daden van Jahweh. Eigenlijk staat hier letterlijk: 'er uit tillen' (zie ook woensdag). Dat is omhoog, naar boven. We weten dat het hier om het volk Israël gaat dat in slavernij in Egypte leefde. Jahweh zal Zijn volk verlossen uit de slavernij omwille van Zijn grote naam en hen brengen in het beloofde land. Wat een overeenkomst met de Zoon van Zijn liefde! In Johannes 6:38, zegt Jezus: *'Want Ik ben van de hemel nedergedaald!'* En Hij doet niet Zijn wil, maar die van de Vader. Uit de slavernij van de zonde tillen, om niet langer slaaf te hoeven zijn. God, de Vader, is Redder van alle mensen.

woensdag 18 jan. **Galaten 1:3,4**

'Genade voor jullie en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus, Die Zichzelf geeft ter wille van onze zonden, zodat Hij ons uittilt uit de tegenwoordige boze eon, in overeenstemming met de wil van God onze Vader.' ^[NCV]

Hier zien we een rijke groet en het getuigenis van de apostel Paulus aan de uitgeroepen gemeenten van de provincie Galatië. Paulus gebruikt hier hetzelfde woord als Stefanus, n.l. 'uittillen'.

Jezus Christus tilt ons er boven uit. Niet alleen uit de moeilijkheden van vandaag of morgen, maar uit de tegenwoordige *boze eon*. Die niet gisteren begonnen is en ook niet morgen afloopt, maar dat lange tijdperk waarin het kruis van Golgotha centraal staat, tot het moment dat wij Hem in wolken tegemoet zullen gaan en kort daarna het Koninkrijk van de hemelen op aarde in werking treedt. Hij tilt ons daaruit, in overeenstemming met God, onze Vader.

donderdag 19 jan. **Kolossenzen 1:16a**

'Want in Hem is het al geschapen, wat in de hemelen en wat op de aarde is,' ^[NCV]

Want in Hem is het al geschapen. Ik denk dat ik als mens moet toegeven, dat ik dat niet kan bevatten! Zelfs niet als ik met het verstand en de waarnemingen van geleerde wetenschappers zou kunnen werken. Hoe belangrijk is het om een foto van de achterkant van de maan te maken? Hoeveel zegt het om te weten hoeveel sterrenstelsels er zijn, met hoeveel sterren en hoeveel planeten als ik niet ten diepste besef waarom ze er zijn? Ook alles wat we niet wisten, blijkt er toch te zijn, en wel in onmetelijke getallen en heeft zijn samenhang in Hem. 'Hij spant geheel alleen de hemel uit.' ^{Job 9:10}

In Hem is het al geschapen, wat in de hemelen en wat op de aarde is, ook de dingen die wij niet met radiotelescopen en niet met ruimteapparatuur kunnen waarnemen.

'Hij doet grote, ondoorgrondelijke dingen, wonderen zonder tal.' Job 5:9

vrijdag 20 jan. **Kolossenzen 1:16a**

'Want in Hem is het al geschapen, (...) het zichtbare en het onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij soevereiniteiten, hetzij volmachten; het al is door Hem en tot Hem geschapen'^[NCV]

Zij die toegang hebben tot het woord van God en uit geloof leven, weten dat 'er meer is tussen hemel en aarde'. Het bijzondere van deze tekst is, dat je steeds meer gaat inzien dat alles, maar dan ook alles bekend is bij God. Het is misschien heel simpel gedacht, maar er zijn gewoon geen verrassingen voor God! Alles is Zijn plan en Hij heeft reeds lang te voren Zijn Zoon aangesteld als de perfecte uitvoerder. En zo zal ook al het zichtbare en onzichtbare, met veel, of misschien weinig, macht en invloed, zich onderschikken, opdat in de naam van Jezus zich alle knie buigt van de hemelingen en van hen die op aarde en van hen die onder de aarde zijn. Daar zal niets of niemand van uitgezonderd zijn, tot verheerlijking van God de Vader.

zaterdag 21 jan. **Mattheüs 28:18**

'En Jezus trad naderbij en sprak tot hen, zeggende: Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde.'

Als iemand zich soms afvraagt hoe het toch mogelijk is dat God alles in de hand heeft, is het fijn om daar teksten over te lezen. Als de Heer tegen zijn discipelen zegt: *'Mij is gegeven'*; dan zit daar die geweldige kracht van de enige God achter. God heeft Hem **volmacht** en autoriteit gegeven.

Niet op het moment dat hij als kind van Jozef en Maria geboren werd, maar lang tevoren toen Hij nog aan de 'rechter'(hand) van God was. Wij vervallen regelmatig in denken op het niveau van aardse dingen. Mensen nemen in gedachten zo vaak een 'aardse' denkwijze aan en dan blijft het uitzicht ook beperkt tot kleine aardse dingen. Denk aan Abraham! Hij, die in tenten woonde, verwachtte de stad met fundamenten, waarvan God de ontwerper en bouwmeester is.^{Hebr.11:10}

Voorts zei Hij tegen de discipelen, in vers 19: *'Gaat dan henen en maakt al de volken tot mijn discipelen'*. Dit gebeurde na de pinksterdag voor een beperkte tijdsduur, maar is vooral een vooruitzien naar de instelling van het Koninkrijk van Israël op aarde, waarin het volk tot zegen van de natiën zal zijn!

zondag 22 jan. **Efeziërs 3:10**

'(...) God, Die alles scheidt, opdat nu door de uitgeroepen gemeente aan de soevereiniteiten en de volmachten temidden van de hemelingen de veelvuldige wijsheid van God bekendgemaakt wordt, in overeenstemming met het voornemen van de eonen, dat Hij uitvoert in Christus Jezus, onze Heer (...),'^[NCV]

Het is heel goed om waardig te wandelen en te bidden voor alle mensen. En toch, worden we niet in ons dagelijks leven vooral gedragen door de verwachting? De verwachting die gevoed wordt, door al die geweldige zaken die Paulus onthult? Leven uit de zekere verwachting dat de uitgeroepen gemeente wordt weggenomen door de Heer Jezus zelf om voor altijd bij Hem en de Vader te zijn. Bekendgemaakt door de veelvuldige wijsheid van God, een dienstbaarheid als gemeente in een plan, dat Hij uitvoert in Christus Jezus (*Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde*),^{Matth.28:18} mijn en uw Heer!

maandag 23 nov. **Filippenzen 4:11**

'Ik zeg dit niet omdat ik gebrek lijd; ik heb geleerd om in alle omstandigheden tevreden te zijn.'^[NBV21]

U heeft Uw liefde tastbaar gemaakt,
daardoor wordt ons hart dag aan dag geraakt.
De overvloed die U in ons innerlijk heeft gelegd,
heeft onze menselijke ontevredenheid beslecht.

dinsdag 24 jan. **Mattheüs 6:34**

*'Maak je dus geen zorgen voor de dag van morgen,
want de dag van morgen zorgt wel voor zichzelf.
Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen kwaad.'* ^[NBV21]

Geen zorgen hebben, dat is fijn.

Bijna te groots om waar te zijn.

Nee, het leven is geen peulenschil.

Maar Uw genade maakt hét verschil.

woensdag 25 jan. **Romeinen 12:16c**

'Ga niet af op uw eigen inzicht.' ^[NBV21]

'Ik weet het zelf veel beter', kun je denken.

Niet willen wachten op wat God gaat schenken.

Ook niet danken voor hetgeen Hij schonk,

waarmee de geestelijke vreugde in het niets verzonk.

donderdag 26 jan. **Psalm 127:1**

*'Als de HEER het huis niet bouwt,
vergeefs zwoegen de bouwers;
als de HEER de stad niet bewaakt,
vergeefs doet de wachter zijn ronde.'* ^[NBV21]

Als wij menen zelf te moeten bouwen,

kan dat erg menslievend en nobel lijken.

Echter, menselijk streven is niet te vertrouwen,

Hij zal de Bewaker van Zijn bouwsel blijken.

vrijdag 27 jan. **Spreuken 10:22**

*'Alleen de zegen van de HEER maakt rijk,
zwoegen voegt daar niets aan toe.'* ^[NBV21]

Zwoegen kun je ook in gedachten.

En maar tobben ... dat is zwaar!

Zie op Hem, Hij verandert je vanbinnen.

Alle muizenissen zijn dan klaar.

zaterdag 28 jan. **Jesaja 41:13**

*'Want Ik ben de HEER, je God,
Ik neem je bij je rechterhand en zeg je:
Wees niet bang, Ik zal je helpen.'* ^[NBV21]

Wat is het mooi om in afhankelijkheid van U te leven.

Alle zorgen bij U neer te leggen, groot en klein.

Dat U mij, als Vader, dag aan dag zult dragen.

Mag mijn dankbaarheid U tot vreugde zijn.

zondag 29 jan. **1 Kronieken 29:14**

*'Wat ben ik, en wat is mijn volk,
dat wij in staat zijn gebleken
zoveel kostbaarheden af te staan?*

*Alles is van U afkomstig,
en wat wij U schenken
komt uit Uw hand.'* ^[NBV21]

Vanuit mijn eigen kracht kan ik niets,

ook niet uitdelen 'van mijn eigen rijkdom'.

Alleen door Uw genade geef ik iets,

alles ontvangen uit Die Ene Bron.

maandag 30 Jan **Romeinen 9: 21-23**

'Of heeft de pottenbakker niet autoriteit om van het leem uit hetzelfde kneedsel het ene voorwerp inderdaad tot eer te maken, het andere echter tot oneer? Indien nu God – omdat Hij Zijn toorn wil tonen en bekendmaken dat Hij bij machte is – met veel geduld de voorwerpen van toorn draagt, die bereid zijn voor ondergang, dan is dat opdat Hij ook de rijkdom van zijn heerlijkheid bekend zou maken over de voorwerpen van barmhartigheid die Hij van tevoren gereedgemaakt heeft voor heerlijkheid.'

In het voorgaande betoogde Paulus dat God zich ontfermt over wie hij wil en verhard wie hij wil. Ook in deze verzen borduurt Paulus voort op het gegeven dat God het is die zich ontfermt. Nu wordt dat zichtbaar in de verschillen tussen mensen. Voorwerpen van oneer en toorn tegenover voorwerpen van ontferming. Voorwerpen van toorn zoals de farao uit vers 17 worden door God gebruikt om zijn toorn en macht en geduld te laten zien. En daar bovenuit stijgt natuurlijk dat God de rijkdom van zijn heerlijkheid bekend wil maken aan de voorwerpen van ontferming. In deze context gaat het natuurlijk om de Israëlieten die bevrijd werden uit Egypte. Maar met deze voorwerpen van ontferming komt Paulus in vers 24 ook weer terug bij de natiën: "Ons die Hij roept" "Zonen van de levende God" (vers 26) God is degene die dit alles plaatst. In het Christendom leest men hier dan vooral in dat God de voorwerpen van oneer voorbestemd heeft om altijd zo te blijven. Gelukkig is dit niet waar want Gods barmhartigheid heeft het laatste woord.^{Jac. 2:13}

dinsdag 31 Jan **Romeinen 11: 30-32**

Want evenals jullie eens weerspannig zijn geweest tegen God, en jullie nu barmhartigheid is bewezen in hun weerspannigheid, zo zijn ook dezen nu weerspannig geweest voor jullie barmhartigheid, opdat ook hen nu barmhartigheid bewezen wordt. Want God sluit allen tezamen in tot weerspannigheid, opdat hij over allen barmhartig zou zijn.

De weerspannigheid van de mens kan nooit het eindpunt zijn. De genadegaven en de roeping van God staan namelijk als een huis, zo is te lezen in vers 29. De natiën waren namelijk zelf eerst ook weerspannig geweest, maar de barmhartigheid van God komt nu tot hen in de weerspannigheid van Israël. Dus zal aan Israël zelf ook barmhartigheid bewezen worden. Eerder is in Rom. 9 te lezen dat God zich ontfermt over wie Hij wil. Uiteindelijk ontfermt Hij zich over allen. Heel sterk formuleert Paulus dit in vers 32. De weerspannigheid van de mens is uit God opdat Hij zijn ontferming kan tonen. Hijzelf bepaalt de volgorde hierin. Maar vast en zeker is het de eindeloze rijkdom van Gods barmhartigheid die de onvermijdelijke redding betekent van alle mensen!